Angyalka karácsonyfadísz – tojástartóból

(Ötlet forrása: https://www.livemaster.ru/topic/1772941-masterclass-masterim-angelov-iz-yaichnoj-upakovki)

Kellékek: tojástartó, fagolyó/hungarocell golyó, kisebb gomb, cérna/fonál, raffia/spárga, filctollak, csipkedarabok (opcionális), erős ragasztó

Tojástartóból angyalt készítünk:

1. A tojástartó középső, elválasztó része lesz kivágva az angyal teste, oldalsó, tojásoknak kidomborított részéből szárnyformát vágunk. Ha a testnek használt rész teteje nincs kilyukasztva, ollóval kivágjuk. Ezen a lyukon húzunk át egy cérnát vagy fonalat, amelyre előzőleg gombot helyeztünk és csomót kötöttünk rá (a gomb megakad, és nem csúszik ki a fonál).

2. A fagolyóra arcot rajzolunk, majd erős ragasztóval a test tetejére rögzítjük. Raffiából/spárgából hajat ragasztunk a tetejére, ollóval frizurát vágunk az angyalnak.

3. A testet és szárnyat tetszésünk szerint dekoráljuk, majd összeragasztjuk.

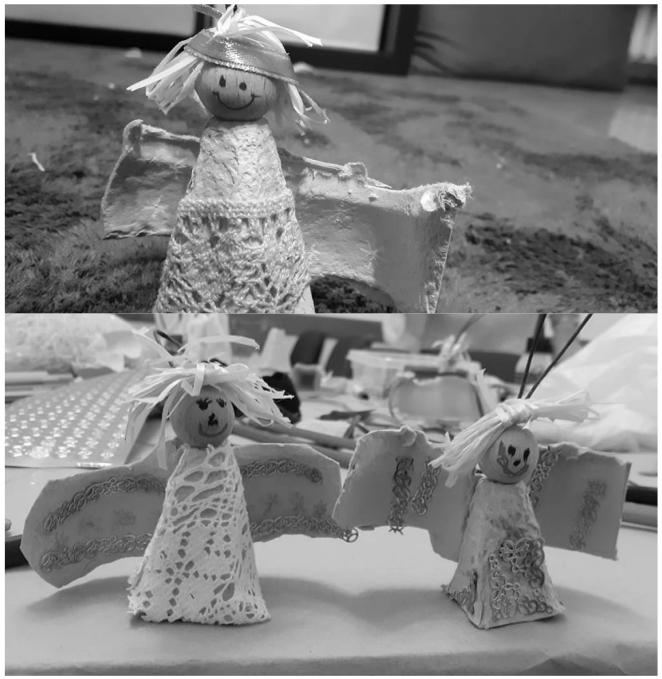

Segítséggel óvodások is el tudják készíteni, általános iskolásoknak, idősebbeknek önálló feladatként is remek időtöltés.

Borsiné Tóth Cseperke

SZIGETEK

Megjelenik évente 4 alkalommal.

Felelős szerkesztő:
Márkus Mihály esperes

Szerkesztő:
Sárközi Gergely Antal

Technikai szerkesztő:
Füstös Gábor

Szerkesztőség címe:
szigetek.papaiem@gmail.com

IV. évfolyam 4. szám

„Hallgassatok rám, ti szigetek, figyeljetek, távoli nemzetek!” Ézs 49,1

2022. december

SZIGETEK

A Pápai Református Egyházmegye szórványgondozó lapja

Köszöntés

Szeretettel köszöntjük az Olvasókat! Adventi időszakunk végét éljük, „teljes erővel” készülünk a karácsonyi ünnepekre. Közben egyre jobban aggódunk az energiaválság következményei miatt, lassan alig merünk fűteni, világítani. Pedig szükségünk van a melegségre is és a világosságra is.

Lapunkkal szeretnénk melegséget hozni kedves Olvasóink életébe. Ezt természetesen nem úgy értjük, hogy gyújtósnak szánnánk a papírlapokat, hiszen az legfeljebb a test melegítésére szolgálhatna. Mi a tartalmával kívánunk lelki melegséget nyújtani.

A hajózásban, navigálásban nagyszerű segédeszköz a világítótorony fénye. A sötét éjszakában messziről is mutatja a helyes irányt. Ha más nem is világít, de a vilgítotorony fénye látszik, akkor megmutatkozik a helyes irány is. Természetesen itt is átvitt értelemben szeretnénk fényhozók lenni. Nem a magunk fényét (az hamar kialszik, és nem is világít elég messzire), hanem a világ Világosságát mutatnánk. Jézus Krisztust.

Így szólalnak meg az igei gondolatok, visz elébe az imádság. Róla szól hitünk megvallása, a bizonyságtetél elmondása. A lap többi rovatát is nyugodtan felsorolhatnánk itt, mert mindennek középpontjában azon meggyőződésünk áll, hogy Jézus Krisztusban velünk van Istenünk: Immánuel.

Ragyogja be ez a karácsonyi ünnepkörünket, és adjon minden családba lelki melegséget!

Füstös Gábor és Sárközi Gergely Antal
szerkesztők

Tartalom

Igei üzenet
- *advent* 2
- *karácsony* 3
- *óév* 5
- *újév* 6
- *vízkereszt* 8

Imádság 9
Hisszük 10
Könyvajánló 11
Bizonyságtétel 13
Pannonia Reformata 14
Egyházmegyénk életéből 15
Kreatív 16

Az ÚR érkezése

***Textus**: „Egy hang kiált: Építsetek utat a pusztában az Úrnak! Készítsetek egyenes utat Istenünknek a kietlen tájon át! Emelkedjék föl minden völgy, süllyedjen le minden hegy és halom, legyen az egyenetlen egyenessé és a dombvidék síksággá! Mert megjelenik az Úr dicsősége, látni fogja minden ember egyaránt. – Az Úr maga mondja ezt." (Ézs 40,3-5)*

Mostanában sokszor van lehetőségem megfigyelni, hogy kik hogyan készülnek a karácsonyi időszakra. Kik milyen lehetőségeket ragadnak meg, hogyan akarják a karácsony örömét, békességét a szívükbe zárni. Készülődik a világ a karácsonyra, s ha szertenézünk, emberi készülődéseket látunk: díszeket, ünnepségeket, céges ebédeket/vacsorákat, karácsonyi fotósorozatokat látunk, feldíszített házakat, egyre-másra már karácsonyfákat is láthatunk. Most emberi készülődésektől hangos minden. S ezen emberi készülődések mintha azt üzennék: minden legyen úgy, ahogyan mi eltervezzük és ahogyan akarjuk.

S az ige, ami most előttünk van, szintén egy készületről beszél. Ézsaiás könyvének ezen része egy olyan prófétától származik, aki a babilóniai fogság vége felé biztatta és bátorította Isten népét azzal, hogy az ÚR nem felejtkezett el róluk (lásd: Ézs 40,27-31), hanem megoldást készített számukra. Megvigasztalja népét az ÚR, a szabadulás, hazatérés lehetőségét adja nekik. Igazi szabadítás készül, nagy öröm, hálaadás, boldogság jár vele. Isten népe hazatérhetett a fogságból, felépülhetett újra a jeruzsálemi templom is. De aztán világossá vált számukra, hogy nem lett minden ugyanolyan, mint azelőtt: a királyság nem állt helyre. Dávid utódja nem ült fel a trónra, s az a bizonyos vágyott „régi dicsőség" nem lett újra az övék. Ahogy teltek az évek-évtizedek, egyre erősödött a megígért Szabadítóra való várakozás. Arra a Szabadítóra várakoztak, aki majd eljön és visszaadja a nép szabadságát és dicsőségét. Hosszú évszázadok teltek el, de az egyre jobban várt Szabadító még mindig nem jött el.

A prófécia elhangzásának idején ez az ige egy olyan útra vonatkozott, amelyen majd Isten vonul be Jeruzsálembe. Ezek a versek mennyei készülődésről számolnak be, az ÚR mennyei szolgáinak szól a parancs, hogy készítsenek utat a pusztában az Úrnak. Ez az ige az Újszövetségben is megtalálható, Keresztelő Jánossal kapcsolatban találkozunk vele: Ő már arról beszél, hogy az útkészítés nem más, mint a bűn elleni harc.

Ez az ige arról beszél, hogy a nyomorúságnak vége szakad egyszer, mert Istennek nem telik kedve

Egyházmegyénk életéből

Kedves Testvérünk!

Hálát adunk a 2022. esztendőért, amely során több alkalommal érkezett meg Önökhöz az immáron megújult Szigetek újság.

Örömünket fejezzük ki, hogy ebben a formában is elérkezhet Önökhöz Isten igéjének magyarázata. Örülünk, hogy olyanok igehirdetéseivel is találkozhatnak, akik rendszeresen nem szolgálnak az Egyházmegyében.

2022 elején még reménykedtünk abban, hogy a COVID járvány lecsengésével „normális" időszak köszönt ránk. Sajnos azonban a háború és a gazdasági válság próbára teszi gyülekezeteinket. Ebben az esztendőben egyelőre úgy tűnik, hogy minden egyházközség helyt tud állni, de az energiaárak emelkedése több gyülekezetben okoz nehézséget a 2023. évben.

Az Egyházmegye élete a 2022. évben már az előző évben megújított formában zajlott. Örülünk a sikeres egyházmegyei látogatásoknak, lelkészválasztásoknak, beiktatásoknak, három fiatal lelkésztestvérünk felszentelésének, a gyülekezeti hálaadó alkalmaknak.

Az Egyházmegye vezetése 2022-ben is igyekezett szükség szerint segíteni, feszült helyzeteket megoldani, segítségre szoruló közösségeket támogatni.

Hálásak vagyunk, hogy az Egyházközségek 2022-ben is nagylelkűen vettek részt az adakozásban. A Bibliavasárnapon 416.630 Ft, az október utolsó vasárnapon 959.000 Ft, az egyházmegyei kis gyülekezet, a Nagyacsádi Református Egyházközség támogatására pedig 960.000 Ft adomány érkezett. Nagyon sok adomány érkezett rajtunk keresztül, illetve a Szeretetszolgálat irányában az ukrajnai menekültek, illetve kárpátaljai magyar testvéreink megsegítésére is.

Hálásak vagyunk minden olyan jelzésért, amely segíti az Egyházmegye életének továbbszervezését, azokért az apró jelekért, amelyek visszaigazolták korábbi elgondolásainkat, és azokért is, amelyek alapján „finomhangolást" végezhettünk, vagy új, hosszútávú célokat fogalmazhattunk meg.

A 2023. év legnagyobb kihívása a presbiterválasztás lesz. Hordozzuk gyülekezeteink elöljárói életét imádságos szívvel!

Köszönjük a lelkészek, az egyházközségi főgondnokok és presbiterek segítő közreműködését az Egyházmegye életében.

Isten adjon áldott, békés karácsonyünneplést és boldog új esztendőt!

Márkus Mihály
esperes

Pannonia Reformata Múzeum

A karácsonyi ünnepkör utolsó ünnepe az Epifánia vagy Vízkereszt. Református közösségeinkben az utóbbi századokban – méltatlanul elfeledve – nem ünnepelték. Azonban Ónodi Sámuel bicskei lelkipásztor 1750-ben megjelent – kiállításunkban is látható – imádságos könyvében olvashatunk *„Víz-kereszt napi reggeli és estvéli”* könyörgést is. Ez utal arra, hogy a református egyház egykor megemlékezett Jézus megkeresztelkedésének, s egyben messiási működése kezdetének napjáról.

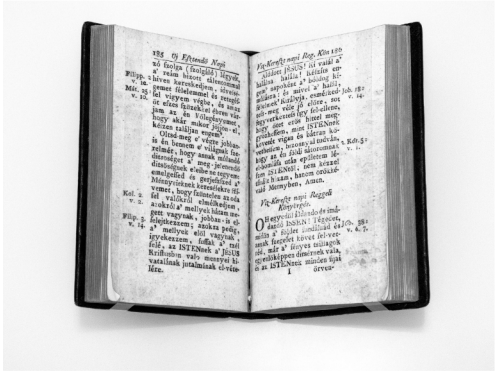

Ónodi (Onadi) Sámuel Bajnán született 1720-ban, és Bicskén halt meg 1783-ban. Tanulmányait Debrecenben és külföldi egyetemeken végezte. Dömsödön, Zámolyon és végül Bicskén volt lelkipásztor. 1770-től a Vértesaljai Református Egyházmegye esperese lett. Két imádságos könyve jelent meg. Az 1750-ben kiadott könyv címe: *A’ Szentek Imádságaikkal, mint valamelly illatokkal tellyes Arany Tsésze.* Ebben olvasható a fent említett vízkereszt napi imádság. A könyv kb. 10 kiadást ért meg 1832-ig. Az egyik leggyakrabban forgatott imádsággyűjtemény volt abban az időben.

Füstös Gáborné
múzeumi munkatárs

Források:
S. Lackovits Emőke: Hajlék az örökkévalóságban, Dunántúli református közösségeink hitélete c. kiállításvezetője, Pannonia Reformata Múzeum Pápa, 2021
Zoványi Jenő: Magyarországi protestáns egyháztörténeti lexikon, Debreceni Református Kollégium Nagykönyvtára - digitális elérés: http://digit.drk.hu/?m=lib&book=3&p=2060 - letöltés: Pápa, 2021. december 17.

PANNONIA REFORMATA MÚZEUM (DRETGY)

Cím: 8500 Pápa, Fő u. 6–8.
Tel.: 89/311-014
Email: info@pannoniareformata.hu

Honlap: www.pannoniareformata.hu/muzeum

NYITVATARTÁS

Ápr. 1 – okt. 31.: kedd–szombat: 10–18 óra

Nov. 1 – márc. 31.: kedd–szombat: 9–17 óra

a jajkiáltásban, a szomorúságban, a reményvesztettségben, a szorongattatásban. Isten megoldást készített, méghozzá olyan megoldást, amely mindenki számára nyilvánvalóvá lett és lesz. Isten dicsősége megjelenik. Ez a dicsőséges megjelenés és bevonulás Jézus Krisztusban történt meg. Ő az, aki igazi Szabadítónk, aki által megváltottak, megszabadítottak vagyunk. „Látni fogja minden ember egyaránt.” – azt olvassuk. És valóban: ez a kitétel nem csak Izráel népére vonatkozik, hanem a pogányokra is. Eszünkbe juthatnak a pásztorok (Lk 2,15-20), Izráel fiai – és a napkeleti bölcsek (Mt 2,1-12), a pogányok fiai, akik mindenféle különbözőségeik ellenére megértették, hogy micsoda örömhír az, hogy Szabadító született a Dávid városában! Megérkeztek, és hódoltak a Szabadító előtt, mert „hitben jártak és nem látásban” (2Kor 5,7) – nem a törékeny gyermeket látták csak, hanem azt a Szabadítót, akit elküldött az Atya. Hódolatuk pedig egy nagyon régi Krisztus-himnuszra emlékeztet bennünket: „...Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alattiaké; és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.” (Fil 2,10-11)

Keresztyén Testvéreim! Karácsony ünnepe azt jelenti, hogy Isten dicsősége – Jézus Krisztusban – nyilvánvalóvá lett a világban. Az Ige testté lett (Jn 1,14), megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek (Titusz 2,11). Ebben az adventi időszakban erősödjünk meg egyre jobban annak üzenetében, hogy minden emberi bűnünk, elesettségünk, nyomorúságunk ellenére Isten mégsem mondott le rólunk, hanem kegyelmes szeretetével Jézus Krisztusban megoldást készített számunkra. Általa és Őbenne mondhatjuk örömmel: Immánuél – Velünk az Isten. S ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? (Róma 8,31) Ámen.

Sárközi Gergely Antal
beosztott lelkész, Noszlop és vidéke

Karácsony

***Textus**: Ő fogja megszabadítani népét bűneiből. (Mt 1,21)*

Isten úgy alkotta meg a teremtett világot és benne az ember életét, hogy abban legyen helye hétköznapoknak és ünnepeknek. Életünk lüktetését, napjaink ritmusát a következőképpen jellemezhetjük: hétköznap és ünnep, készülődés-várakozás és megérkezés, öröm és szomorúság, munka és pihenés, elutasítás és befogadás, szeretet és gyűlölet, elzárkózás és nyitottság. Ebbe a folyamatosan változó, állandóan lüktető, zajos világba jött el az Isten Fia Megváltóként, Szabadítóként, Üdvözítőként.

Isten, emberré lett. Jézus azért jött el az idők teljességében, az Istentől elrendelt időben, hogy megszabadítson bennünket a bűn hatalmából. Karácsony ünnepe arra emlékeztet bennünket, hogy Jézus Krisztus elhagyta mennyei otthonát. Gazdag lévén szegénnyé lett érettünk. Törékeny gyermekként beleszületett ebbe a világba, hogy közöttünk lakozzon, velünk legyen, hogy mi az Ő szegénysége által meggazdagodjunk. Jézus azért jött, hogy nekünk életünk legyen, hogy bőségben éljünk. Hogy necsak a földi dolgokkal foglalkozzunk, hanem a mennyeiekkel is. A legnagyobb ajándék, amit ember kaphat, hogy Jézus Krisztushoz tartozhat. Immánuel, azt jelenti: Velünk az Isten. Velünk a szeretet. Isten megajándékozta a világot egyszülött Fiával. Mi is megajándékozzuk egymást karácsony ünnepén. Ajándékozásunk kifejezi egymás iránti szeretetünket. Ajándékozni azért tudunk, szeretni azért vagyunk képesek, mert Isten előbb szeretett minket, még mielőtt mi ennek tudatában lettünk volna. Isten szeretet. Ha ez életünk és karácsonyi ünneplésünk alapja, akkor lesz az ünnepünk Istentől megáldott és megszentelt. Amikor Jézus eljött a földre, Isten Igéje, Isten szava érkezett el az emberekhez, mert Isten úgy akarta, hogy megérezzük az Ő irgalmát. Jézus világosságként érkezett a sötét világba. Ő maga a világ világossága, aki Őt követi nem jár sötétségben.

Ünneplésünk lehet meghitt, de lehet nyomorúságos is. Lehet megszentelt, de lehet üres is. Lehet csendes, nyugodt, de lehet zajos, mozgalmas is. Rajtunk áll milyenné tesszük az ünnepet. Az ember hajlamos arra, hogy érzelmei vezéreljék. Tele vagyunk ötletekkel, jó szándékkal, remek tervekkel, de mind hiába, ha Istent kihagyjuk az ünnepből. Ünnepet ülni az ünnepelt nélkül bolondság. Mi azt gondoljuk, hogy mi vagyunk, akik megtartjuk az ünnepet, pedig fordítva történik: az ünnep tart meg minket. Isten eljött Fia által, hogy részt vállaljon az emberi nyomorúságban. Szóljon számunkra a karácsony a 2022. esztendőben arról, hogy befogadjuk a Szabadítót, aki számunkra küldetett. Lássuk Isten fénye jelenlétében az ünnepet! Karácsony ünnepe megtanít bennünket felülemelkedni a földi dolgokon. Mennyei perspektívából szemlélhetjük az egész világot. Nemcsak egy szeletét, nemcsak szűk keresztmetszetét, nemcsak a magunk világát, hanem az egészet. Az isteni szeretet és szabadítás oda tud megérkezni, ahol azt várják, és ahol befogadásra talál. „Nem volt számukra hely” (Lk 2,7). Van-e nálunk, a mi életünkben helye, elkészített szállása a királyok Királyának, az urak Urának? Karácsony legnagyobb csodája: lehet Istennel ünnepelni, lehet a Szabadítónak örülni. „Ő fogja megszabadítani népét bűneiből” (Mt 1,21). Örülj Szabadítódnak! Ámen.

Dr. Németh Tamásné Schédl Tímea
hivatalvezető, PRTA Rektori Hivatal

BIZONYSÁGTÉTEL

Miért kell nekem Jézus?

Kisgyermek korom óta foglalkoztattak az Élet és benne az Emberiség határterületeit feszegető kérdések. Kb. két évtized alatt felépítettem egy jól átlátható, szimmetrikus rendszert a minket körülvevő világról az élettelen anyag-energia-információ és az élő testi-lelki-szellemi dimenziókból. Azonban éreztem hogy még hiányzik „valami”, ami az idő előrehaladását, az események sorrendjét, a lételemek (entitások) rendeltetését meghatározza.

Mikor ezen töprengtem, felvetődött a kérdés: létezik-e végső igazság, abszolút mérce a világban, egy igazodási pont, amihez mindent mérhetünk? Isten hívogatott – egy kedves barátom révén már járhattam keresztyén gyülekezetbe. Nevemen szólított az Úr, Istent elfogadtam pásztoromnak, és megkeresztelkedtem. Bár Jézust még nem tudtam teljesen a helyére tenni, Isten a tenyerén hordozott, és későbbi feleségem Wilhelm Busch könyvét ajándékozta nekem, mely ajtót nyitott számomra Jézus Krisztus felé.

Elkezdtem református gyülekezetbe járni, és többször elolvastam a Bibliát. Megértettem hogy a végső igazság maga Jézus Krisztus, Isten a Fián keresztül hív magához bennünket, hogy örököseivé, gyermekeivé, munkatársaivá válhassunk. Ha az Úrhoz tartozhatok, Isten erőt és békességet ad, áldásaival örömöt áraszt, betekintést enged csodálatos terveibe, személyre szabott feladatokat bíz rám, amelyek az Ő országának építését szolgálják. Jézus nélkül a bennem tobzódó bűn áldozata, a vágyaim játékszere vagyok csupán, Vele pedig mindent megkaphatok, amire szükségem van, hiszen Ő alkotott meg.

SDG

Áldás, békesség!

Molnár László
presbiter, Ajka

Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust,
és szíveddel hiszed, hogy Isten
feltámasztotta őt a halálból,
akkor üdvözülsz.
(Róm 10,9)

az én kiemeléseim látszódnak benne. De jól is van ez így: Habent sua fata libelli – minden könyvnek megvan a maga sorsa. Én magam is sokat kaptam e könyv által – s éppen ezért ajánlom másoknak is: ismerkedjenek meg a Szerző különleges és magával ragadó látásmódján keresztül (is) a Szentírás ma is érvényes üzeneteivel!

Nico ter Linden holland teológus, lelkipásztor 1936-ban született, s nem sokkal az első kötet magyar kiadásának megjelenése után, 2018-ban hunyt el. „Az a hír járja...” című könyvsorozatát 1995-ben a De Keizerskroon Alapítvány megbízásából kezdte el írni, hogy a ma emberéhez egészen közel tudja hozni a Szentírás történeteit. Az első három kötet már elérhető magyar nyelven is.

„Pontosan ebben rejlik e könyv nagy értéke, hogy elbeszélés formájában teszi érthetővé, hozza közel a mai emberhez a Bibliában rejlő óriási kincset.” (idézet a hátsó borítóról)

A magyar fordítás Antal Árpád munkája, a kötet a kolozsvári EXIT Kiadó gondozásában jelent meg, de a Kálvin Kiadónál is elérhető.

Végezetül lessünk be a könyv lapjai közé, s gondolkodjunk el mi is az alábbi, elgondolkodtató szakasz mondanivalóján, melyet a szerző a teremtéstörténettel kapcsolatban fogalmazott meg:

„Első vallásórámat a stompetoreni általános iskolában tartottam. «És mondta Isten ...» – kezdtem, de addig nem jutottam el, hogy mit is mondott Isten, mert egy kis pogány nyújtotta az ujját: «Mond még ezután is valamit Isten?» A fiú nem ment ki többet a fejemből. Mert micsoda nagyszerű kérdés ez! ... Neki ugyanis, ott, az új holland földön nem volt tapasztalata egy beszélő Istennel. Vajon annak a tanárnak, aki most az osztály előtt áll, voltak? [...]” (11. oldal)

Ilyen és ehhez hasonló, elgondolkodtató, továbbsegítő üzenetekkel teli az egész könyv. Szeretettel ajánlom „A Tóra” történeteit Nico ter Linden tolmácsolásában olvasásra, végiggondolásra, aláhúzásra, majd esetleg: továbbadásra.

Sárközi Gergely Antal

DECEMBER 31 ÓÉV

Örök állandóság az örök változásban

***Textus**: Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. (Zsid 13,8)*

2022 kezdetén azt gondolhattuk, ez az év más lesz, mint az előző. Tele voltunk elképzelésekkel, lelkesedéssel, kezdeményezéssel. Amit tavaly elrontottunk, azt helyre akartuk hozni, és amit jól csináltunk, azt meg akartuk őrizni. Akivel haragban voltunk, vele ki akartunk békülni, és akit szerettünk, őt még jobban akartuk szeretni. Azt gondoltuk, körülöttünk ami nehézség, az könnyebbséggé, ami igazságtalanság, az emberséggé lehet. Félelemből bátorság, letörtségből derű. Azt gondoltuk, ez mind átélhető.

De a világ nem úgy változik, ahogyan mi elképzeljük. Nem úgy viszonyulnak hozzánk, ahogyan várnánk, nem azt kapjuk, amire vágyunk, és nem úgy hoznak döntéseket, ahogyan azt jónak látnánk. Számot vethetünk az elmúlt évről, és azt gondolhatjuk, elszaladt mellettünk az idő, nem sikerült mindent megvalósítani, amit az év kezdetén elterveztünk. Gyorsan változik minden körülöttünk, és ami ma biztosnak tűnik, az holnapra már múlttá, elavulttá lehet. Sokszor felsóhajthatunk, mert úgy érezzük, nem tudjuk irányítani az életünk eseményeit, hisz oly kiszámíthatatlan emberlétünk.

S ebben a változékonyságban állandóság után sóvárgunk. Keresünk valamit, ami biztos, ami megingathatatlan. Ami nyugalmat jelent számunkra, hiszen végső soron mind ezt szeretnénk, a belső megnyugvást, békességet, elégedettséget. De ha kizárólag magunk körül keressük ezeknek a forrását, akkor többnyire csak a csalódás juthat nekünk. A mögöttünk lévő év is bővelkedhetett kudarcokban, szomorú pillanatokban. Legalábbis így értékelhetjük, ha nem más szempontok alapján vizsgáljuk az elmúlt esztendőt.

Számunkra adatott azonban egy állandó és örök, ami az életünk tökéletes fundamentuma. Ez nem más, mint az Istennel való kapcsolatunk, amely Krisztusban lett nyilvánvalóvá. Ő az, aki összeköt bennünket, aki magyarázatot ad életünk minden eseményére, akiben megnyugodhat a szívünk, és aki hálával tudja megtölteni még az emberi mércével sikertelen napjainkat is. Ez kell legyen tehát az értékelésünk mércéje: Jézus Krisztus maga, hiszen Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.

Azt gondoltuk, az eredményeinket kell elsorolnunk az elmúlt évet összegezve. De most már tudhatjuk, hogy csak egy dolog fontos: a hála az állandóért, az örök és igaz szeretetért, irgalomért. Ennek az állandóságnak a jelenlétével búcsúzzunk az óévtől, és köszöntsük az újat. Mert jól tudjuk, hogy Ő az egyetlen, aki örök.

Lucski Márta
adjuntkus, PRTA

JANUÁR 1 ÚJÉV

Újév

***Textus**: „Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.” „Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!” „Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!” (Mt 4,1-11)*

Jézus Krisztus szolgálata kezdetét böjttel kezdte meg. Imádságban szoros kapcsolatban volt a mennyei Atyával. Negyven nap után megjelent a kísértő, az örök ősi ellenség, hogy eltérítse a küldetése útjáról. Az emberi élet alapvető szükségeivel, vágyaival kísérti, felkínálva Jézusnak mindazt, amin mi emberek könnyen elbukhatunk.

I. Nem csak kenyérrel...

Az életünk a testünkhöz van kötve, és így táplálni, gondozni, óvni kell. Nemcsak saját magunk testéről kell, hogy gondoskodjunk, hanem szeretteinkről, gyermekeinkről, családunkról egyaránt. Ez mind a külső. De van valami, ami belül van. Amiről úgyszintén ugyanúgy kell gondoskodni, olyan erőbedobással, mint a külső megjelenésünkről. A lelkünket is táplálni, gondozni és óvni kell! Úgy egész az ember, ha a test és a lélek karban van tartva. Nemcsak kenyérrel él az ember... Fontos a kenyér, mert a test számára létfontosság, de lelki kenyér nélkül, Isten szava nélkül, közelsége és szeretete nélkül meghal a lélek. Kietlen, sivár, puszta lesz belőle.

„Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma...” Az Úr kirendeli nekünk a mindennapit, és idáig is kirendelte ebben az évben is (talán: a mögöttünk lévő esztendőben is), ha Tőle kérjük a mindennapi testi kenyeret és a mindennapi lelki táplálékot is, és ha hálát adunk Neki érte.

II. Ne kísértsd...

Az ördög felviszi Jézust a templom tetejére, és ott elmondja a maga saját igéjét: „Ha Isten Fia vagy, vesd le magad. ..” Ezzel Jézust a hiúság köteleivel akarja a közönséges emberek szintjére lehúzni. Szavai Jézus személyének népszerűsítésére irányulnak.

A szent városba, vagyis Jeruzsálembe vitte, ahol az Isten temploma volt, és a szentek szentje, ahol az egyetlen Istent tisztelték Mózes törvénye szerint. A kísértő a Szentírás bizonyítékával is visszaél. A Szentírás szavait nem arra használja fel, hogy tanítson, hanem hogy megtévesszen. Az ördög felszólította Jézust, vesse alá magát istenfiúságának látványos bemutatásaként. Hivatkozik a 91. zsoltár 11-12 versére, de pontatlanul: a „minden utadon” kifejezést kihagyta. Az ördögnek a Szentírásból vett hamis nyílvesszőit az Úr, a Szentírás igaz pajzsával töri meg: „Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet”. A sátán is tud idézni, de pontatlanul. Oda kell figyelnünk! Milyen jó elővenni, tudni egy-egy igen nehéz eldönteni azt, hogy a mindenütt jelenvaló feltámadott Jézus testi valóságában is mindenütt jelenvaló-e. Az evangélikus vagy lutheránus teológia igennel válaszol, így úrvacsoratanukban Jézus Krisztus testi jelenlétéről is vallanak az úrvacsora jegyeivel kapcsolatban. Kálvin és vele a protestáns teológia református ága a kérdésre nemmel válaszol, azt mondva, hogy az örökkévaló Fiú a testté létellel nem hagyta el a mennyet, nem szűnt meg a Szentháromság örökkévaló személye lenni (lásd az extra calvinisticum dogmáját, mely kimondja: a véges nem fogadhatja be a végtelent). A testté létel nem izoláció, hanem inkarnáció, a két természet különbözőségét ugyanúgy hangsúlyoznunk kell, mint az egységét (ld. a református úrvacsoratant).

Dr. Németh Tamás
rektor, PRTA

KÖNYV

Nico ter Linden: Az a hír járja... I. A Tóra

Exit kiadó, 2017

Néhány esztendővel ezelőtt egy igazán különleges című – és borítójú – könyvön akadt meg a szemem: Nico ter Linden holland református lelkipásztor, televíziós műsorvezető „Az a hír járja...” című könyvsorozatának első kötetén, mely Mózes öt könyvébe enged betekintést az olvasók számára.

A könyvet azóta már nem egyszer kiolvastam, s közben minden számomra fontosnak ítélt mondatot aláhúztam, hogy később visszalapozva könnyebben megtaláljam azokat. Ezt a könyvet azóta többeknek kölcsönadtam, így ma már nem csak

HITÜNK TÉTELEI

Jézus Krisztus személyének csodája, testté létele

Az Apostoli Hitvallás ennyit mond csupán a testté lételről: „Fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától”. Nekünk, reformátusoknak nem is kell erről sokkal többet elmondanunk, mert a Biblia más részei sem mondanak lényegét tekintve többet. Jézus Krisztusban Isten emberré lett, a teremtő erő emberi testben lett nyilvánvaló, látható valósággá. A „második Ádám” Jézus testében jelent meg, aki bűn nélkül való volt (nem Mária testében és nem Mária bűntelenségében!). Mária kegyelmi kiválasztás szerint Jézus anyja (és József is kegyelmi kiválasztás szerint, a Dávid házának tett ígéretek szerint, és nem test szerint apja). A II. Helvét Hitvallás azonban Máriát, a katolikusokhoz hasonlóan, „örökké szűznek” nevezi.

Az „Úrnak Lelke van énrajtam, mivelhogy felkent engem az Úr” – idézi Jézus Ézsaiás próféciáját (ld. Ézs 61,1), amely őbenne teljesedett be. Az Ő személyében az isteni és emberi természet egyszerre van jelen. Sok teológiai spekuláció forrása mindmáig (ld. a Szentháromság vitatott kérdéseit), hogy a két természet milyen viszonyban van egymással. Egyik oldalon látjuk az örökkévaló Fiút, akit az Atya mindennek örökösévé tett, aki által a világot is teremtette, aki képe a láthatatlan Istennek és dicsőségének visszatükröződése. A másik oldalon ugyanilyen élesen látjuk az embernek Fiát, aki testben járt (Zsid 1,1), akinek „fejét nem volt hová lehajtania”, az övéi között otthontalan volt, szomjazott, szolgai formát öltött, megalázta magát, s mint ilyen engedelmes volt halálig, a kereszthalálig (Fil 2,7-9).

Az isteni erő Jézusban nem emberi gondolkodás és elvárások szerint jelent meg, hanem abban, hogy bűneinket testében hordozva szenvedett, Istentől elhagyott volt, s amikor tudta, hogy „az Atya mindent a hatalmába adott neki” (Ján 13,3), akkor még jobban megalázta magát. Jézus Krisztus isteni és emberi természetét csak egymás mellett szabad hangsúlyoznunk és értenünk, mert amikor egymás rovására tesszük, azonnal tévútra jutottunk (ld, gnosztikusok, kenotikusok stb.).

Még egy fontos teológiai gondolatot kell megemlítenünk Jézus személyével kapcsolatban. Ez arra a kérdésre keres választ, hogy vajon a létezésének lehetőségeiben véges emberi test és emberi természet maradéktalanul befogadhatja-e a végtelen isteni természetet, elhagyta-e Jézus születésével a préexisztens Krisztus is a mennyet? A kérdés annál is inkább érdekes, mert a feltámadott Krisztussal kapcsolatban is beszélnünk kell testről, és

Igét, és felmutatni pajzsként! Milyen jó helyesen tudni, jobban tudni az Igét! Milyen jó, hogy a mi Urunk Jézus jobban tudta az Igét, és elővette és mondta: „Viszont meg van írva az, hogy ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!” Ha az Úrral megyünk, tarsolyunkban, szívünkben az Ő Igéjével egész életünkben, akkor Ő megsegít minden utunkon. Megsegített bennünket idáig is, végigkísért bennünket az elmúlt év 365 napján is. Segítséget nyújtott erejével, kegyelmével és áldásával. „Mert megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon, kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd a lábadat a kőben.” (Zsolt 9l,11-12.)

III. „Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!”

Amikor Jézus kiment negyven napra a pusztába, azért ment, hogy Isten közelében legyen. Azért ment ki, hogy többet hozzon népe számára és a mi számunkra is, mint amit Mózes hozott a törvénnyel. Azért ment ki, hogy magára vegye Isten büntetését, és a mi bűneink büntetését. Átvegye mások keresztjét, mások fájdalmát, mások terhét. A lélek vitte Őt. Isten nem kíméli az övéit a kísértéstől, a bajoktól, fájdalmaktól Ha visszagondolunk az elmúlt évre, velünk is megtörtént, hogy nem tudtunk kikerülni egy-egy betegséget, gyászt, hogy a mi szemeinket is elborította a könny, hogy még a szívünk is belefájdult. Senki sem volt kivétel. Isten nem ígért mindig kék eget. Nem ígért ború nélkül derűt, árnyék nélkül fényt, nem ígért víg ösvényeket, de ígért erőt minden új naphoz. Akkor, amikor megpróbál, próbára tesz, amikor a sátán kikér bennünket, hogy megrostáljon, mint a búzát, „de én könyörögtem érted...” (Lk 22,32.) A sátán le akarta téríteni Jézust az útjáról, mindent adni akart neki, ha leborulva imádja őt, de semmi nem volt az övé. Hiszen minden Istené! Az imádat és az ebből eredő szolgálat egyedül Istent illeti meg. „Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!”

Az Úr Istennel kell élnünk életünk minden pillanatában, a ránk következő új esztendőben is. Mindennel számot vetve merjük az Úrra bízni életünk nagy és kis gondjait, az előttünk álló esztendő minden napján. Az Ő minden Igéjével a szívünkben. Teljes odaadással imádva, és a legmélyebb tisztelettel és alázattal szolgálva Őt! Ámen.

Bódis Tamás
lelkipásztor, Csögle

Vízkereszt és gyönyörködés

***Textus**: „Történt, hogy amikor az egész nép megkeresztelkedett, és Jézus is megkeresztelkedett és imádkozott, megnyílt az ég, leszállt rá a Szentlélek galambhoz hasonló testi alakban, és hang hallatszott a mennyből: Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm." (Lk 3,21-22)*

Református eleink jobban tartották vízkereszt ünnepét, mint mi manapság. Legfeljebb abban áll jelentősége mostanában, hogy ekkor szedjük le a karácsonyfát, mivel ezzel a nappal véget ért a karácsonyi ünnepkör, tehát már feleslegessé vált. De azért ennél több is lehetne! Csak gondoljuk meg azt, amit a régiek még nagyon is tudtak, hittek erről az ünnepről!

A vízkereszt (a nevét is innen kapta) Jézus Krisztus megkeresztelésére mutat. Lukács evangéliumában nagyon rövid, de annál beszédesebb ezen eseménynek leírása. Megtudjuk, hogy nemcsak Jézus egyedül kereszteltetett meg, hanem mások is ott voltak, akik átestek ezen. De Jézus mégsem megszokásból, társadalmi szükségből, vagy bármilyen kényszerből vállalta a keresztséget. Az önkéntességével az emberi voltát teszi elénk: neki is szüksége volt arra, hogy részesedjék – éppen úgy, mint mindenki más – a bűnök bocsánatára való megkeresztelteté sben. Még akkor is, ha ő bűntelen volt – nem úgy, mint mindenki más.

A keresztség megtörténte után szó van galambról, Szentlélekről, mennyei hangról. A lényeg: Isten gyönyörködik. Kiben? Abban a Jézusban, aki a vízből jön kifele. A vízbe befele menet miért nem gyönyörködött?

A bibliai történeteket sokszor allegórikusan értelmezzük, azaz párhuzamokat találunk történetek között. Most is tehetünk így. Hol találunk még olyan történetet, ahol a víz elválasztó erővel bír, ahol még galamb is szerepel, és a víz előtt nem, de utána már gyönyörködhet Isten az emberben? Ez Nóé és az özönvíz története.

Az Isten özönvíz által pusztítja el az igen megromlott emberiséget. Csak Nóé és családja maradnak meg a bárka által. Az özönvíz előtt sok a bűn, utána az Istennel való kapcsolat helyreáll: hálaadás és szövetségkötés történik. A víz a keresztség párhuzama lehet: Isten gyönyörködése csakis a víz után történik. A keresztség célja (ilyen értelemben), hogy Istenünk gyönyörködhessen bennünk.

Nem a néhány csepp folyadék számít egyébként, hanem az a tudat, az a gondolat, hogy ezzel kedves leszek Istennek. És ez nagyon jó érzés. Táplálja a hitet, megtart a nehézségek idején, bátorít, erőt ad.

Füstös Gábor
lelkipásztor, Adorjánháza–Egeralja

Imádság

Szerető mennyei Édesatyánk!

Hálaadással emeljük fel szívünket Hozzád ebben az adventi időszakban. Áldunk a várakozás örömééért, a karácsony csodájáért! Köszönjük, hogy elküldted Fiadat, Jézus Krisztust, hogy fényt és világosságot hozzon ebbe a sötét világba, és elkészítse számunkra a Hozzád vezető utat.

Drága Urunk, ezekben a vészterhes időkben különösen nehéz elcsendesedni, meglátni és megtapasztalni a csodáidat. Töredelmesen megvalljuk Neked, hogy bár tudjuk, hogy az életünk a Te kezedben van, és a legjobbat akarod nekünk, mégis teret engedünk a kétségeknek, és úrrá lesz rajtunk a békétlenség. Most mindennél jobban szükségünk van Rád, a kegyelmedre, a szeretetedre és arra a békességre, amellyel csak Te tudsz bennünket megajándékozni.

Tisztíts meg és formálj minket, hogy ne csak magunk körül forogjunk, hanem vegyük észre, ha valakinek szüksége van egy kedves szóra vagy egy segítő kézre. Engedd meg nekünk, hogy a Tőled kapott szeretetből másoknak is tudjunk adni, és hirdethessük a karácsony örömhírét.

Imádságunkban eléd hozzuk mindazokat, akiket a pandémia alatt fájdalom vagy veszteség ért. Enyhítsd a gyászukat, és hozz az életükbe örömet, reménységet. Könyörgünk azokért is, akiknek egyedül kell tölteniük az ünnepeket. Térj be az ő otthonukba, vond őket magadhoz, hogy érezzék a Te közelségedet. Imádkozunk a Föld minden lakójáért, országunkért, egyházunkért, az üldözött keresztyén testvéreinkért, szeretteinkért, családunkért. Tölts meg mindannyiunkat békességeddel, adj önzetlenséget és türelmet egymáshoz, amely nem múlik el az ünnepek végeztével sem.

Kérünk Téged, aki az igaz szeretet forrása vagy, hogy Szentlelked által készítsd a mi szívünket Megváltónk fogadására. Hadd tudjunk megállni, csendben lenni és engedni, hogy átölelj bennünket el nem múló szereteteddel. Légy mindannyiunk megtartó Pásztora!

Az értünk emberré lett Jézus Krisztus nevében kérünk Téged, hogy hallgasd meg a mi imádságunkat!

Ámen!

Teiszler Ádám
teológushallgató, PRTA

... imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt!

(Fil 4,6)